

BAJTÁRSI

LEVÉL

1954. VII. évf. 5. sz. levél. 39. oldal. Bregenz, 1954. május hó 15.

HÖSÖK NAPJÁRA.

Hontalanságunkban immáron 10. május utolsó vasárnapja következik el, mely otthoni törvényeink szerint a Hősök ünnep-napja! Azokról való kegyeletteljes emlékezés, akik a legdrágább földi kincset, életüket áldozták a Hazáért és a Szabadságért!

A közelmúltban elesett s a kommunisták által birtokbevett Dien Bien Phu erőd hős védőiről kegyeletteljes emlékezéssel, tisztelettel, megbecsüléssel és csodálattal nyilatkozott az amerikai Elnöktől kezdve a még szabad világnak minden vezetője s a szabad nyugati sajtó is. De miért nem részesítik kellő elismerésben, sőt támogatásban azt a hősi küzdelmet, melyet a vasfüggöny mögötti nemzetek százmilliója a kommunizmus ellen évek óta folytat? És különösen miért nem méltányolják a 9 millió magyar vasfüggöny mögötti harcát?

Dien Bien Phu 14.000 hős védője 56 napon át megakadályozta a modern pogányság, az Istent is tagadó kommunizmus Ázsiában való tovább terjedését; a francia nemzet hadserege pedig 7 év óta vet gátat ázsiai harcaival e mételey nagyobbmértvű ottani elterjeszthetésének. Budapest 52 napig tartoztatta fel a nyugatra özönlő kommunista hadakat, a magyar nemzet pedig 1919. óta ugyszólván minden segítség nélkül, magára hagyottan, a területi megcsonkítása dacára is egészen 1945-ig acélfalként akadályozta meg az új pogányság nyugatra való kiterjesztését. És vajjon a kunok, tatárok és törökök elleni harcaival évszázadokon át nem a művelt Nyugatot védte az akkori pogányok ellen? Ha a modern pogánnyal szemben hathatós segítség nélkül végleg elbukik a magyar, azért az általa eddig védelmezett Nyugat lesz felelős!

Nincs még egy nemzete a világnak, amely létszámához mérten oly sok hőst, mártírt áldozott volna a Hazáért és a Szabadságért, mint a magyar! Amikor letesszük koszorunkat szerte a világon az ismeretlen Katona sírjára és kegyelettel adózunk megdicsőült Hőseinknek, Mártírjainknak s a sok vérrrel megszentelt hazai földön még élő igaz magyaroknak, emlékeztessük a Nyugatot kötelességére! Szabadítsa meg Hazánkat és Nemzetünket a modern pogány mindent elpusztító zsarnokságától és inkább ma, mint holnap tettekkkel bizonyítsa be, hogy az istentelennel nem alkudozik tovább!

HISZEK EGY ISTENBEN
HISZEK EGY HAZÁBAN
HISZEK EGY ISTENI ÖRÖK IGAZSÁGBAN
HISZEK MAGYARORSZÁG FELTÁMADÁSÁBAN!

AMEN!

KAKASTOLLASOK.

Már lángban állt az ős Bakony,
A tatár hordák Veszprémhez értek.
De állták a vártát parancs nélkül
A kakastollas csendör-legények,
-A kakastollas csendör-legények!

Egy szál puska és rajt' szurony,
a "Szentkorona" mellre tűzve
indult a járőr -ugy bizony-
híven az esküt teljesítve,
Az esküt híven teljesítve!

Hiába szólt öreg papjuk,
hogy ez már Isten ellen véték.
Tovább járták az égő erdőt,
a kakastollas csendör-legények,
- a kakastollas csendör-legények!

Egy este aztán a kis falut
előntötte a pogány horda.
Ahol a templom-dombra fut az ut,
dörögve szólt a kilenc csendör-puska,
- dörögve szólt a kilenc csendör-puska.

Lassan hátráltak fától-fáig.
S míg a házak egészen földig égtek,
Elestek mind egy szálig:
A kakastollas csendör-legények,
-a kakastollas csendör-legények.

(Kakastollas.)

-o-o-o-o-

MI IS AZ A CSENDÖRTUDOMÁNY?

5. levél.

Illik, nem illik egy levelet "ha"-val kezdeni, én bizony azzal kezdem. Tehát: Ha egy fiatal ember találkára megy és történetesen szakad az eső, szidja az időjárást, mint a bokrot. A mezőgazdának pedig repes a szive, látván, hogy hogyan lesz a föld mind feketébb, a növényzet -a termés- pedig zöldebb. Vagy: Ha a kormány egy újabb pénzügyi rendeletet bocsájt ki, a kormánypártiak magasztalják érte, hogy: "Micsoda bölcs intézkedés!" Az ellenzékiek viszont kigyót-békát rákiabálnak a népet szípolozó államvezetőségre. Mindenki mindég a maga szemszögéből s főként érdekéből nézi a jelenségeket és az eseményeket.

Hát ezt a két hasonlatot azért biggyesztettem mondani valóim elé, hogy azt a példát, amelyet most én a jog és az igazság megvilágítására felhozandó vagyok, Bajtársaim forgathatják erre is, arra is tetszés és fantazia szerint. Én mindenesetre a két fogalom közötti különbséget óhajtom érzékeltetni.

Szegény Mihály, mint a neve is mutatja, szegény ember; ugynemvezett nincstelen. Valami je azonban mégis van. Egy feltucat gyeröke és egy beteg felesége. Az orvos, aki emberbaráti szeretetből ingyen kezelte az asszonyt, becsinált levest ajánl, attól most már annyira erőre kaphat, hogy egy kicsit dolgozhat is. Szegény Mihály elindul tehát azon a szegény vidéken alkalmi munkát keresni egy pár csirkéért, vagy galamb-fiókáért. Nem talál. Utolsó reménye nemesbútykósi Salgó ur. Mint a neve is mutatja, új földbirtokos. Salgó ur, akit az intézője irodájában talál, nemcsak hogy nem ad neki munkát, hanem "Mi közöm nekem a maga családi ügyeihez? takarodjon innen! ne zavarjon engem!" szavakkal elutasítja. Szegény Mihály elkeseredése elképzelhető. (Ez érzés.) "Jó! Ha becsületes munkával nem szerezhettek, lopok, de Salgó

urtól." (Gondolat=szándék.) Ebédutáni időben, amikor az egész uradalom az emésztés élvezetének adta át magát, óvatosan becserkész egy nagyobbacska kaparászó csirkét, amely a műveltetet a rekkenő hőség ellenére is anyagi nyugalommal, de pilledten folytatja a Salgó ur kerítésén kívül. Egyet teker a nyakán, már mint a tyukjelöltnek s nem sokkal ezután ott rotyog a fazékban a néhai, kellemes illatú árasztva a dohos földes szobáscskában. (Cselekmény.) Az esetet senki sem látta. De mert a fajcsirkét -megér vagy 8 pengőt- az intéző ur regisztrálta s az estéli névsorolvasáskor nem találták, feljelentés történik az örsön, mindjárt azzal a gyanúval, hogy egy tegnap délelőtt ott járt ilyen, meg ilyen külsejű férfi lophatta el. Szegény Mihály beismer mindent. S miképpen Salgó ur elmondta a véleményét a nyilatkozat aláírásakor, Szegény Mihály is felvázolja nyomoruságos helyzetét és lelkiismeretfurdalását.

Az minden igazságérző ember szemében természetes, hogy az eljáró jv. keze ökölbe szorul, amikor a feljelentést gépeli. De megtennie kell, mert azt követeli a jog s a hozzá igazodó Btk. és Szut. Mert hát Salgó urnak joga van a csirkéhez, tulajdonjoga. A töle beelégzése nélkül és eltulajdonítási szándékkal való elvétele lopás. Az intézői irodát illetően szintén tulajdonjoga van. Az engedélye nélkül ebbe való belépés, vagy ott-tartozkodás magánlaksértésé minősül. Követelhetette tehát, hogy Szegény Mihály távozzék onnan. Szegény Mihálynak joga van iparengedélyhez nem kötött munkát vállalni. Viszont ahhoz nincs joga, hogy másfél munkajuttatást követelhessen. A csirkéhez pedig pláne nem volt joga.

Nos, mi van az igazsággal, hol van az igazság? Mert Szegény Mihály esetében a sok jog között igazságtalanságot érzünk. Hát van, az az lesz. Ott van annak a bírónak a kezébe letéve, amelyikbe a csendőri feljelentés kerül. A büntetőtörvény szakaszokban az is benne van, hogy a cselekmény...-tól...-ig terjedhető ilyen, meg ilyen büntetéssel büntetendő. De az is benne van a Btk. -ben, hogy sok és nyomós enyhítő körülmény esetén a büntetéstől el is lehet tekinteni. Tehát a csendőrnök úgy kell megfogalmaznia a feljelentést, hogy a nyomós enyhítő körülmények benne legyenek, mert ha nem, csak jogszolgáltatás lehet az esetből és nem igazságszolgáltatás.

Salgó ur lelketlensége megbüntetésére nincs törvény-szakasz. A csirkéhez való jogát viszont senki sem fogja kétségbevonni. A bíró legkevésbé, akár egy enyhe és az ítélet végrehajtását bizonyos időre fel is függesztő, akár felmentő ítéletet hoz. Szegény Mihály pedig, aki anélkül is tudja, hogy a lopás bűn, megkapja az igazságát. Ez esetben valószínűleg nem kell ülnie, hiszen a járásbíró magyar igazságügyi hatóság.

Szinyk. koromban gyakran kérdeztem meg bírákat, hogy hogyan vannak csendőreim feljelentésével megelégedve. Kifogásolás sohasem volt válaszukban, csak elismerés. Egy idősebb járásbíró barátom egyszer hozzá is fűzte: "Tudod, én ítélethozatal előtt megegyeztem előlvasom a csendőri feljelentés Megjegyzés rovatát, abból ítélek, mert ez a magyar csendőrnök a helyszínen szerzett első benyomását tartalmazza. A sértett, a gyanúsított, a tanúk mind a saját érdekük szerint vallanak előttem. -csendőrnök azonban csak igazságot vet papírra. És az így hozott ítélet után következetesen elmaradni szokott a fellebbezés."

Igen! A magyar ember igazságérzete páratlan. Fejlett jogerőzetet más népeknél is tapasztalhatunk, különösen az angoloknál. S most van aztán alkalmunk összehasonlításokat tenni népek igazságérzése, igazságszerzetete között.

Ez űsrégi magyar erényünknek nem szabad veszendőbe mennie, ha az egész világ összedül is! S mekkora lehet az igazságérzete annak a magyar embernek, aki hozzá még csendőrnök is!

Szikulusz.

A KIS LÓ.

(folytatás)

Elmentek és köröskörül lassan leborult a vízvidék sejtelmes nyári éjszakája. A nádasban itt-ott vadrécek sápoztak még, pittyegget a vizityuk, menyét zörgött a száraz sástörökben... De ezek lassan elcsöndesedtek. Helyettük böregerek éledtek fel és riadtan libegtek a tűz lobogó világosságában. Szállongott a bagoly, cincérek, meg éjboгарak bugtak ide-oda bodult, vad repüléssel. Száz meg száz új hang, mozdulás, illat támadt. Előbujtak a sűrűségek éjszakai lakói és az egész felett finom, csillagokig felható zümmögéssel lebegett a szunyogok kiéhezett légióinak hangversenye...

A vesszőhámozó nedves rőzsét vetett a gallyparázsra, de csak szokásból, mert az ő kérges, napcserzett bőre alig érezte a szunyogok harapását. Leakasztotta a bográcsot, maga elé állította, bicskát, kenyeret vett elő és falatozni kezdett.

Erre a holdvilág elhuzta arca elől a felhőfátyolt és belenézve a bográcsba, elmosolyodott...

-Csakugyan sok ez a porció egy embernek...

Hirtelen oldalvást gally recsent...

-Jár a róka- gondolta a vesszőhámozó, mert darab idő óta köröskörül nagyon nyugtalankodtak a fácánok...

Megint csend... percekig... az öreg csámcsogva nyeli a falatokat...

-Dohos a tarhonyám... vagy alákozmasítottam volna?...

Ebben a pillanatban hátamögül, nyugodt, erőteljes csendüléssel, mintha az égből hullottak volna alá a hangok, valaki megszólalt:

-Jőestét, adjon az Uristen...

-...sten...

-Maradt-e nekem is vagy egy harapás?

A vénember fogára forrad a bicska, gerincén fel-alá futkos a rémület:

-Itt a zsvány!

Csakugyan az volt.

Odapillantva látta, hogy egy zömök, ingujjas, toprongyos ember áll a tűz világosságában, hajadonfött, fiatal sötétképű cigány, kis fekete bajusza alatt moslyra nyíló duzzadtajku száj, szemefehérje, porcellán fogai világítanak... Bal hóna alatt batyu, jobbában valami kurta, sötét csillogású vasdarab... Az ám, a pisztoly... még négy golyó van benne...

Csendben kell maradni és amilyen nyugodtan csak lehet vissza-köszönteni:

-Akár kettő is... Agyonisten!...

A cigány lassan nadrgzsebébe csusztatja a fegyvert, megkerüli a tüzet és leereszkedik a vesszőkévére. Ugyanoda, ahol az imént a csendőrok ültek. A batyut még mindég a hóna alatt szorongatja. Az öreg lomha nyugalommal babrál a bogrács, meg a tűz körül. Jó darabig egyikük sem szól. Végre a cigány:

-Udvara van a holdnak...

-Esz lesz...

-A szunyog is érzi...

-Ideje... kell a kukoricára nagyon...

Megint elhallgatnak. A holdvilág feljebb hág az égen, amely tiszta, de csillagtagla, mert a tündöklő ezüst ábrázat elsápasztja őket... A vesszőhámozó tetejesre szedi a cseréptányért. Kenyeret is szel hozzá és átnyújtja:

-Ehun-e... Krumplistarhonya... Még meleg...

A cigány möhön kap utána és a batyut lábai elé helyezve két remegő térdé közé szorítja a tányért. Falni kezd. Nagyon éhes lehet, fogain csattog a plénkanál. Adámcsutkája fel és alá mozog a nyakán. Nyelése és csámcsogása is hallatszik, mert a hirtelen munkára fogott nyelv elfárad és meg-megcsuklik szájában...

Az öreg csak nézi, nézi a barnaképi legényt. Kócos, kékesfekete hajába, szálmászalak ragadtak. Elárad rajta az evés boldog gyönyörűsége. Két sötétpillantásu fekete szemgolyója lassan gyermekes alázatba szelidül. Fáradt, halálraahajszólt, éhes, menekülő ez, emberek szeméje, rühös, életből kimart vadállat... Milyen fiatal és milyen szép... Karjain mozognak az inak vastag kötelei... Csupasz melle bozontos... Rásút a hold és megizzadt melle sötétén csillog. Olyan, mint az a meztelen szobor alak benn a városban, a piactéren... Sokkal szebb annál... Él, léleklizik és habzsol... Csendőörök kergetik és büntetlenül ledurranthatják, mint a veszett kutyát...

Persze, persze két szörnyű gyilkosság terheli a lelkét...

-Izlik?

-Nagyon...

-Jó fővő krumpli...

-Régen ettem ilyet... Krumplistarhonya...

Nedvesen csillog a két sötét szem... Végre kiürül a tányér...

Visszanyujtja és öklével szétkeni az állára csurgott levet...

-E jó vót, és mélyet sóhajt.

-Laktató... én így szeretem...

-Egy ital víz meg... ha vóna...

Előkerül a cserépkorsó, ami jó hűvösen tartja a lehiggadt

Tisza-vizet.

-Ehun-e...

Iszik, a korso csövéen át szürcsöli, szivja... Lám, vízhez se nagyon jutott... Hej, kutya élete van manapság a szegénylegénynek...

Nem úgy mint régen... ámbár, hiszen akkor is...

A mélyen eltemetett emlékek összeszorítják a vénember szívét...

Nem, nem... Embervért ő soha nem ontott... Néhány bürge juhász korában... egyszer valami keshedt szür... de az tulajdonképp csak visszalopás volt a talicskáért, amit Kis Péter... Aztán megfizet érte becsülettel. Egyszer nyolc nap, másszor tizenkettő... Ezt meg vagy lepuffantják valami nádasban, ha meg elcsipik, felakasztják... Még jobb a nádas... a golyókat átjárják a szívét... szétfolyik a vére a kákatorzsák tövéen...

-Ezt is köszönöm, szól megint a cigány.

-Semmi...

-Valami ez, tudom én, nagy valami...

Az öreg ki akarja kerülni a kálálkodást. Kíváncsi is, hogy mi a szándéka a haramiának.

-Most aztán merre?

-Nem tudom...

-Hej, nehéz az élet...

A sötét, kócos fej aláhullik a térdrefeszített két kar két öklére. A tűz utolsókat lobban...

-Élet...-nyögi a cigány...

Felöttük ujjong és lángol a holdvilág. Él, hullámlizik, liheg a sűrűség. Nagyon távol, a művelt földek fölől szerelomben bomlott fürjek pittyegő hangja hallatszik...

Szinte nappali a világosság és az opálos sugárzásban mozdatlanul bámul a tűzbe a két ember. Nagysokára szólal meg a vesszőhámzó:

-A folyás iránt lefelé... nyolc kilométer ide a gránic...

A legény felülti a fejét, szeme felcsillan és léleklizet visszafojtva hallgatja:

-Itt húmhatz egy órát... aztán a part mellett felfelé... Apadt a víz és cica a porond... Hajnalig süt a holdvilág...

-A holdvilág...

(folytatjuk)

A M. KIR. CSENDŐRSÉG TISZTIKARÁNAK IGÉNYBE-
VÉTELE A HÁBORÚ UTOLSÓ HONAPJAIBAN.

A m. kir. csendőrség szervezetére és szolgálatára vonatkozó Utasítás (:Cs.-1.): a következőképpen határozta meg a m. kir. csendőrség rendeltetését: "A m. kir. csendőrség a közbiztonsági szolgálat teljesítésére rendelt katonailag szervezett értestület." - Feladata tehát a m. ödési területén az ország közbiztonságának megővése volt.

A m. kir. csendőrségnek a m. kir. honvédséghez való viszonyát talán úgy jellemezhetnénk a legjobban, hogy békében a honvédség volt az a hátvéd, melyre szükség esetén a belrend biztosítása térén támaszkodni tudott, háborúban pedig a csendőrségnek kellett a honvédség hátát biztosítani.

Az elmúlt 2. világháború csendőrségünket fennállása óta a legnagyobb teherpróba elé állította. A hatalmasan megnövekedett közbiztonsági feladatokon kívül igen nagymértékben ki kellett vennie részét a tábori és hadtápcsendőri szolgálatból is. Amíg a hadműveletek az ország határain kívül folytak, addig aránylag ritkán fordult elő, hogy csendőralakulatok zárt egységekként bevetésre kerültek volna. Ezek is inkább csak kisebb raj-század erőben. Amint azonban a harcok az ország határain belül folytak, a harctéri bevetések is mind gyakoribbak lettek és ezek sokszor már elérték a zlj. erősséget is. Az így alkalmazásra került alakulatok főként az ellenséges megszállás alá jutott területek visszavont tisztí és legénységi állományából kerültek felállításra.

Háborús veszteségeinket illetően még csak megközelítőleg sincsenek pontos adataink. Azt hiszem túlzás nélkül mondhatjuk, hogy az összeomlásig a Testületnek kb. 40-50%-a megsemmisült. Szolgálatának némi támpontul azok a hiteles adatok, melyek a m. kir. csendőrség tisztikarának 1945. évi március hó 1-i helyzetét illetően rendelkezésünkre állanak.

1945. március 1-én a m. kir. csendőrség csapattisztjeinek létszáma a következő volt:

Hivatásos csapattisztek létszáma:	554
Probaszolgálatos tisztek:	18
Tartalékos tisztek:	57
összesen:	629

Ebből:

I. Hadibeosztásban:

Rendszeresített helyen a honvédségnél:	49
Nem rendszeresített helyen -" - :	47
Német parancsnokságoknál:	22
összesen:	118

II. Nem rendszeresített helyen:

Németországba áttelepülő cső. és rő. pságoknál:	42
Kizárólag belföldi alkalmazásban:	38
Részben belföldi, részben külföldi beosztásban:	23
Testőr csendőr századnál:	6
összesen:	109

III. Harcba bevetve:

Budapesten összpontosított karhatalmi erőknél /: Parancsnokság, besztercei, székelyudvarhelyi, zilahi és pécsi karhatalmi zászlóaljok: /	
Galántai cső. zlj. Budapesten maradt része	51
Egyébb helyeken /: kaposvári, dráva III. cs. zlj.	26
Hunyadi pánccelos h. o. stb.	37
összesen:	114

./.

Ezton köszönjük és nyugtázzuk az Ön .....hozzájárulását a B.L.-re

IV. Rögtönzött karhatalmi alakulatoknál.

Lovas cső.karhatalmi századnál:	2
Gyalog cső. " " " " " " " " " "	15
Szombathelyi rendészeti századnál:	1
Cső.gyűjtő századnál:	1
összesen:	19

V. Egyébb helyeken:

Szolgálati állás alól felmentve:	6
Felülvizsgálat alatt:	22
Cső.tiszti személyi tartalék:	4
Nem tényleges viszonyban lévő tart.tisztek:	16
Attelepülés alatt:	4
összesen:	52

VI. Rendszeresített cső. alakulatoknál:

Központi vezetésnél:	42
Központi szerveknél:	30
Központi karhatalmi alakulatoknál:	44
I.-VIII.cső.kerületnél:	101
összesen:	217

Tehát a m.kir.csendőrség 629 fős csapattiszti karából 1945. március 1.-én mindössze 217 teljesített szoros értelemben vett csendőrségi szolgálatot és 232 volt hadibeosztásban és harcba bevettve.

Tudomásunk szerint a Budapesten bevetett erők teljesen megsemmisültek.Szemtanuk elbeszélése szerint az Erzsébet-híd pesti hídfőjét egy cső.zlj védte mintegy 500 fő erőben.A borzalmas tüzet mindössze 8 csendör élte túl. Őket pedig a "dicsőséges felszabadítottok", amikor a romokat elfoglalták, a helyszínen koncertkák fel.

A körülzárt királyi várból az utolsó jelentést néhány órával a vár eleste előtt a még működő egyetlen cső.rádió adta le. Utolsó szavai voltak: "Éljen a m.kir.csendőrség! Éljen a haza!"-

A m.kir.csendőrség hű maradt esküjéhez.Feladatát egészen megsemmisítéséig Híven,Becsülettel,Vitézül teljesítette.

Azokban,akik túl élték a szörnyű vihart,ma is elevenen él a testületi szellem és várják a hívó szót az új sorokozóra!

Hargitai.

-o-o-o-o-

HOZZÁSZOLÁSI KÉRÜNK!

Ha az ember kezébe vesz egy hülföldön nyomtatott magyar lapot,nyomatványt,kiadványt stb. mindegyikben arról is olvashat, hogy az emigráció készüljön fel szellemileg Magyarország újbóli felépítésére.Mindenki azon a vonalon dolgozzék,ahol dolgozott,ahol szak tudásra tett szert.A tervekett,elgondolásokat rendszerint közik a sajtótermékek és azután a különböző országokban élő szakemberek hozzászólnak a kérdésekhez.Ezek a viták nem nevezhetők üres szalmacséplésnek,hiszen annak idején igen hasznosan felhasználni lehet majd az egyes szakkérdések tisztázásánál.Az emigrációban élő magyarság annyira azétszóródott a világ minden részére,hogy az ott látottak,tapasztaltak leszűrése után olyan elgondolások,tervek stb. foganhatnak meg,amelyekre azok ismerete nélkül odahaza még csak gondolni sem lehetett volna.Hasznosítsuk azokat majd olyan mértékben,amilyenben -figyelemmel a magyar viszonyokra- azok hasznosíthatók.

A főbiztonsági viszonyok figyelemmel kísérése után látjuk, hogy a különböző országokban hogyan teljesítik az arra vonatkozó szolgálatot.Önkéntelenül is összehasonlítást teszünk a mi állapotaink és azok között,amiket látunk.Bizonyára látunk olyan dolgokat,

amelyek jobbak, mint nálunk, de biztosan olyanokkal is találkozunk, amelyek nálunk voltak jobbak.

A közbiztonság felépítésének jövőbeni tervét nekünk, volt csendőröknek kell kidolgoznunk. Szerény lapunk hasábjain ezért a fenti címmel új rovatot nyitunk. E rovatban egyes kérdéseket szeretnénk megvitatni, természetesen olyanokat, amelyek nincsenek összefüggésben más kérdésekkel, mert pl. a csőtség eljárása szolgálatban függ a Bp. bizonyos rendelkezéseitől is, ilyenekről tehát nem foglalkozhatunk.

Szóljanak hozzá a Bajtársak kérdéseinkhez tekintet nélkül volt rendfokozataikra. Minden egészséges elgondolás sokat ér! És ne hagyják a Bajtársak, hogy hozzászólásaik nyomtalanul elveszzenek, mert azokat és javaslatokat a tömör lapunk hasábjain is közölni fogjuk. És mennyire megkönnyítjük majd annak idején az illetékesek döntését a vonatkozó kérdésekben, ha eleve előttük fekszik bizonyos kérdésekben a sok külföldi tapasztalat és a mi multunk jó vagy rossz oldala. Tény, hogy nem volt minden jó, célszerű a multban, de ami jó volt, azt hagyjuk meg s vessük ki csak a rosszat és e helyett adjunk jobbat, célszerűbbet, korszerűbbet a külföldi tapasztalataink egybevetésével. A cél tehát az legyen, hogy az a m. kir. csendőrség, mely világviszonylatban is az első között volt a multban, olyan közbiztonsági intézményt építsen ki újból, mely megint hírnevet, dicsőséget, elismerést hoz a Testület minden tagjára és a magyar Nemzetre.

Itt a kedvező alkalom, amelynek folytán mindenki hozzászólhat kérdéseinkhez. E téren különösen sokat várunk a tthetesi és altiszti karunk tagjaitól, akik maguk tapasztalták a mult előnyeit, de esetleges hátrányait is.

Első ilyen kérdésünk a következő:

MILYEN LEGYEN A CSENDŐRSÉG RUHÁZATA, FELSZERELÉSE, FEGYVERZETE SZOLGÁLATBAN ÉS SZOLGÁLATON KIVÜL?

A hozzászólásoknál, javaslatoknál az utolsó ruházatunk, felszerelésünk és fegyverzetünk a kiinduló pont. A lehető legrészletesebben foglalkozzanak Bajtársaink a fejfedőtől a lábbeliig bezárólag mindennel, figyelembe véve a ruha színét, az évszakokat, az időjárási viszonyokat stb.

A hozzászólásokat a cikk megjelenésétől számított 3 hónapon belül, tehát f.évi augusztus 15-ig kérjük a szerkesztőséghez eljuttatni. A 3 hónap elteltével összefoglaló tájékoztatót közlünk.

Természetes, hogy e kérdés megvitatása után jönnek majd a többi kérdések is.

-o-o-o-o-

AHOGYAN MI LÁTJUK!

Negyedik hete tart a genfi konferencia e sorok írásakor s az eddigi eredménye az ottani tárgyalásoknak a nyugati szabad világ számára a nullával egyenlő! A szovjet azonban már is csekély eredményt ért el. Nem csalódnunk, ha azt állítjuk, hogy a berlini konferencián egységes nyugati állásfoglalást, ideiglenesen vagy csak látszólag, gyengíteni sikerült neki.

Dulles amerikai külügyminiszter otthagyta a genfi konferenciát az azon való egyheti tartamu részvételle után és helyette most az USA részéről a helyettes külügyminiszter képviseli az amerikai álláspontot ugyanolyan eréllyel, mint azt maga a külügyminiszter tette.

Közben Dien Bien Phu erőd elesett s most a vietnami kommunisták Vietnam szárazföldi és folyami utánpótlását próbálják akadályozni, hogy így annak egész területét könnyebben és mielőbb birtokba vehessék.

Dél-Kelet-Ázsia kollektív biztonságának megvalósítása pedig további kétséget szenved az erre irányuló fokozott amerikai törekvések dacára. Utóljára Churchill nyilatkozott e kérdésről, kije-

lentsen, hogy Anglia csak a genfi konferencia határozványainak ismerete után foglal ez ügyben véglegesen állást.

Nyilván -még áldozatok árán is- Genfben megegyezni akarnak Indókina ügyének végleges rendezésében. A kérdés csak az, hogy ki hoz majd áldozatot? Az a véleményünk, hogy a szovjet-block semmi esetre sem. Ha pedig csak a szabad világ hozna e kérdés megoldása végett is áldozatot, az csak arra lesz jó, hogy a szovjet tovább erősödjék.

A szabad nyugati világ nem teljes egysége csak a szovjetnek kedvez és, ha Molotov továbbra is időt nyer, igen veszélyessé válhat a helyzet.

-o-o-o-o-

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

v. Tölgyesy Győző ur özvegye Központi Vezetőkhöz férjének elhunytá alkalmával kifejezett részvétnyilvánításáért a következő tartalmu levelet intézte: "Kedves Altábornagy Ur! Ottawa 1954. április 7. Jó Uram elhunytá alkalmából kifejezett őszinte részvétét, valamint a Bajtársi Közösség részéről is tolmácsolat együttérzést nagyon köszönöm. Tudom, érzem, hogy a szomorú megdöbbenés, amelyet jó Uram hirtelen halála kiváltott a csendőr Bajtársak szívéből, őszinte volt. Az emigrációban hozzáérkezett levelek, most pedig a hozzám érkezett levelek mind arról tanuskodnak, hogy szerették őt, megbecsülték mint régi előljárójukat és mint mindenkor segíteni kész barátot. Tegnap volt 9 hete, hogy az én jó Uram testben utoljára jött közénk haza, már rosszul érezve magát. A tünetek gyomorrontásra engedtek következtetni s éjszakája már nem volt a szokott pihentető, nyugodt. Ennek dacára és kérésem ellenére, hogy maradjon itthon, elment kötelességszerűen munkába, hogy onnan soha többé vissza ne térjen hozzánk. 11 órakor jószágos szíve megszűnt dobogni. Valahányszor leirom ezt a szomorú tragédiánkat, mindig újra és újra átélem életem legnehezebb perceit. Egyetlen a hit az, ami erőt adott és ad, hogy Isten kezéből a jót és rosszat egyaránt alázzal kell elfogadnom. Neki is átélte keresztényi hite volt. Az Ő egyéni sorsa, a megváltozott helyzete sohasem fáj neki, kiegyensúlyozott, megelégedett lélekkel viselte. Csak Hazánk sorsa fáj neki, azt siratta! Nem érté meg Szegény, hogy az annyira szeretett földi Hazáját viszothláthassa, egy szebb Hazába szölyitotta el őt az Ur! Most már megpihenhet fáradt teste. A lelke az velünk van tovább is, az él, az soha nem volt fáradt, mert a hit táplálta!

Még egyszer megköszönve részvétüket, úgy Altábornagy Urat, mint a Bajtársi Közösség tagjait őszinte hálás szívvel köszönti Tölgyesy né.

Igy szól a részvétnyilvánítás köszönő levél. Elhunyt Bajtársunk világos látását, helyes ítélőképességét és tökéletes magyar katona lelkületét bizonyítja f. évi január hó 17-én kelt és Központi Vezetőkhöz intézett utolsó levele. Ebben arról tájékoztatja Folkusházy altábornagy urat, hogy egyik volt csendőr őrmester Németországból azt közölte vele, hogy az ottani csendőrök között van egy csoport, amelyik őt felkérni szándékozik arra, hogy a teljes cső-i egység megteremtése érdekében vegye át a vezetést. Erre válaszolta: "Nem vállalom. Van Bajtársi Közösségünk, ahöz legyen hű minden Bajtárs, van Vezetőnk, őt kell támogatni. Bárki legyen a Vezető, egység nem lesz, amíg lesznek olyanok, akik annyira meglazították a derékszíjat, hogy csak hangosan elégedetlenkedni és kételkedni tudnak Vezetőjükben! Nem a vezetőtől, hanem a tagoktól függ az egység!"

Bár csak fenti intelmet azon Bajtársaink is követnék, akik ezidáig nem a magyar csendőr egyenes utját járták. (Szerk.)

Segítsük elő az ausztriai magyar cserkész csapat nyári táborozását. Az Ausztriában működő 8. sz. Zrínyi Miklós magyar cserkész csapat ez idén július közepén rendezi 3 hétig tartó nyári táborozását kb. 40-50 résztvevővel. Közöttük 3 cső. gyermek is van.

Tudjuk, hogy a magyar csendör előtt nem kell bizonyítanunk a cserkész szolgálat nagy jelentőségét, de annak hontalanságunkban különös fontosságára mégis felhívjuk a figyelmet.

A kimenekült magyar fiúk arcára korán vésődtek mély barázdák, oly sok hazugságot, ellenségeskedést, hűtlenséget és öngyilkosságot kellett otthon megismerniük, hogy a sok rossz után a jó szinte újsággént hat rájuk. Egyetlen igazi cserkész táborozás gyakran szembeötölő javulást eredményez a magyar fiuknál.

A táborozáshoz azonban anyagiak is kellenek s erre hívjuk most fel Bajtársaink figyelmét, hogy segítsék elő hozzájárulásaikkal az ausztriai egyetlen magyar cserkész csapat nyári táborozását. Adományokat a B.L. szerkesztősége nyilvánosan nyújtáz és az illetékes helyre továbbítja.

A magyar gyermek, a magyar jövő záloga!

Hernády Sándor alez. bajtársunkat igónylására a 371 sz. csö. jelvény-nyel látta el Központi Vezetőségünk. Felkérjük Bajtársunkat, hogy pontos személyi adatait a jelvény viselésére jogosító igazolvány kiállíthatása végett mielőbb közölje.

Welland-Port Colborne-i csoportunk most vett értesítése szerint Karácsonyi akciónk keretében 71.26 dollár értékben ajándékozta meg négy Bajtársunkat, egy bajtársi özvegynek nyújtott támogatást és a Központi Segélyalapra is juttatott hozzájárulást.

Nyilvánosan is köszönjük a megajándékozottak nevében Bajtársaink áldozatkészségét, a segítségre nyújtott összeg helyett adjon a jó Isten nekik százszor annyit.

Kolozsvári Zsigmond bajtársunk f. évi április 25-én házasságot kötött Lipták Etellel. Legyen boldogság u tartós és állandóan olyan örömteljes, mint amilyen örömmel egymásnak hűséget esküdtek az oltár előtt.

Lajkó Mátyás bajtársunk leányát Nusikát f. évi április 24-én vezetete oltárhoz P. Tibor tart. honv. fhgy. bajtárs. Öszinte szerencse kívánatainkat küldjük: az új párnk, jutalmazza frigyüket Isten bőséges áldása.

Babakelengyét, valamint használt férfi ruhát juttat egy-egy Bajtársunk arra rászoruló és igényt tartó csendör, vagy jó magyar családnak. A babakelengye csak 3-4 hónapos korig való babáknak alkalmas. Igényléseket a szerkesztőség címére kérjük.

A B.L.-t jövőben az U.S.A. területén élő összes Bajtársaink és Olvasóink, ottani központi elosztónk révén kapják kézhez. CÍME: SÁRY MARGIT 9906 Roschill Ave. CLEVELAND 4. Ohio. USA. Ezen címre kérjük jövőben közvetlenül közölni a ládcím-változást és esetleges reklamációkat, valamint ide kérjük juttatni a havi hozzájárulást is.

Kellemes pünkösdi ünnepeket kívánunk Bajtársainknak és Olvasóinknak.

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T. ABSENDER, ADRESSE: C I M:
B. L. SZERKESZTŐSÉGE, B R E G E N Z, Lager Vorkloster Baracke 2.

DRUCKSACHE.
PERIODIQUE.
PRINTED MATTER.

n Di. BÉLA REKTOR

1574 EAST 49 ST.

CLEVELAND 3. OHIO

U.S.A.